

съ тѣсни шарени дрѣхи и съ високи ягнешки гугли съ копия и съ стрѣли, Асирійци съ мѣдни шлемове и съ тояги, обковани съ желѣзо, Араби съ широки клашници, и обрѣжени само съ лѣкъ и съ стрѣли, Етиопи съ тигрова кожа, а намѣсто шапка конска глава съ грива, и пр. Персидска та войска не била наистина толкова страшна, както се виждала по голѣмина та си: разнородни ти дружини тако-речи не се разбирали една друга, и се бияли робски, само по заповѣдъ на заповѣдникъ тѣ си или за плѣчка; тии били обрѣжени злѣ, и нѣмали войнишкий редъ. Мъчно-тии ти на война та се увеличавали отъ много то слугиня, жени и коля, които голѣмци ти водили съ себе си. А грѣцка та войска, ако и да била малко, нѣ била редовна, искусна и силна, въ мѣдно желѣзно облѣкло, распалена да се бие за свобода та на отечество то си. Най-много Спартанци ти и Атинѣне ти се приготвили да се бранетъ юнашки.

Нѣколко тисешти Грѣци подъ главатарство то на спартанский царь Леонида захванали Термопилско устие. Ксерксъ пратилъ да му иска да си прѣдаде оръжие то. Леонидъ отговорилъ лаконически: »дойди та го земи.« На-пусто се мъчили Перси ти да завладѣять проходъ тѣ; Грѣци ти, като ги нагънали съ штитове ти си до една стѣна, цѣль день поразявали неприятеле ти съ дълги ти копия, и отбивали налитане то имъ. Нѣ единъ издадникъ прѣвелъ една часть отъ персидска та войска прѣзъ една тѣсна планинска пътека, та отишли изотзадъ възъ Грѣци ти. Тогава Леонидъ отпустилъ повече то съюзни дружини; а само съ 300 вѣрни сговорни Спартанци и съ нѣколко стотини съюзници се хвърлилъ възъ неприятель тѣ, и слѣдъ единъ лють бой падналъ съ всички ти Спартанци. Отпослѣ на това мѣсто билъ издигнатъ мѣденъ лъвъ съ надписъ: »Чуждиннико! обади на Спарта, че всички ти триста души умрѣхме тукъ, вѣрни на законъ тѣ на отечество то си.«